

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*The Paradigmatic
Personality of
Tekiat Shofar:
Couldn't We Have
Done Better Than
Sisra's Mother?*



Rabbi Kenneth Brander
אלול כה' תשס"ח • September 28, 2008

Shoftim Chapter 5

Through the window she looked forth, and peered, the mother of Sisera, moaned through the lattice: 'Why is his chariot so long in coming? Why tarry the wheels of his chariots? The wisest of her princesses answer her; she even returned the answer to herself: 'Have they not found booty, are they not dividing the spoil? A damsel, two damsels to every man; to Sisera a spoil of dyed garments, a spoil of dyed garments of embroidery, two dyed garments of broiery for the neck of every spoiler?'

שופטים פרק ה

(כח) בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו: (כט) חכמות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה לה: (ל) הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתיים לצוארי שלל:

Rosh haShana 33b

MISHNA: The order of the shofar blasts are three sets of three sounds (*tekiah, teruah, tekiah*). The length of a tekia is equal to that of three teruot, and the length of a *terua* as three moans (*yababot*). . .

GEMARA: "Each Terua is (as long, as) three moans." But we have learned in a Boraitha, a *terua* is as long as three broken (staccato) tones (*shevarim*) Said Abaya: About this they do indeed differ, for it is written [Numb. xxix. i], "It is a day of blowing the shofar," which in the (Aramaic) translation of the Pentateuch is, "It is a day of sounding the alarm (*Yabba*). Now it is written concerning the mother of Sisera [Judg. V. 28], "The mother of Sisera . . . moaned" (*VAT'YABEB*); this word, one explains to mean a protracted groan (*shevarim*), and another to mean a short wail (*teruah*).

ראש השנה דף לג עמוד ב

משנה. סדר תקיעות: שלש של שלש שלש. שיעור תקיעה כשלש תרועות, שיעור תרועה כשלש יבבות **גמרא.** . . שיעור תרועה כשלש יבבות. והתניא: שיעור תרועה כשלשה שברים! - אמר אביי: בהא ודאי פליגי, דכתיב (במדבר כט) יום תרועה יהיה לכם, ומתרגמינן: יום יבבא יהא לכוון. וכתיב באימיה דסיסרא (שופטים ה) בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא. מר סבר: גנוחי גנח, ומר סבר: ילולי יליל.

במדבר פרק כט פסוק א

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:

תרגום אונקלוס שם

ובירחא שביעאה בחד לירחא מערע קדיש יהי לכוון כל עבדת פולחן לא תעבדון יום יבבא יהי לכוון:

תוספות ראש השנה לג עמוד ב

ושלשים בלחש ושלשים על הסדר כנגד מאה פעיות דפעיא אימיה דסיסרא ואלין [עשרה] אינון כשגומרין כל התפלה

Yeshayahu 61:1

I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for He has clothed me with the garments of salvation, he has covered me with the robe of righteousness, as a bridegroom decks himself with a garland, and as a bride adorns herself with her jewels.

ישעיהו פרק סא פסוק א

שוש אשיש בה' תגל נפשי באלקי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה:

Shacharit – T'fillah before adorning the tallit

הריני מתעטף גופי בציצת, בן מתעטף נשמתו ורמ"ח אבריו ושק"ה גידי באור הציצת העולה תר"ג. וכשם שאני מתפסה בטלית בעולם הזה, כך אצפה להלוקא דרבנן ולטלית נאה לעולם הבא בגן עדן.

Bereshit 2:25, 3:1-10,21

The man and his wife were both naked, but they were not embarrassed by one another. . . The serpent was the most cunning of all the wild beasts that God had made. [The serpent] asked the woman, 'Did God really say that you may not eat from any of the trees of the garden'? The woman replied to the serpent, 'We may eat from the fruit of the trees of the garden . But of the fruit of the tree that is in the middle of the garden, God said, 'Do not eat it, and do not [even] touch it, or else you will die '. The serpent said to the woman, 'You will certainly not die! Really, God knows that on the day you eat from it, your eyes will be opened, and you will be like God, knowing good and evil.' The woman saw that the tree was good to eat and desirable to the eyes, and that the tree was attractive as a means to gain intelligence. She took some of its fruit and ate [it]. She also gave some to her husband, and he ate. The eyes of both of them were opened, and they realized that they were naked. They sewed together fig leaves, and made themselves loincloths . They heard God's voice moving about in the garden with the wind of the day. The man and his wife hid themselves from God among the trees of the garden . God called to the man, and He said, 'Where are you trying to hide ? 'I heard Your voice in the garden,' replied [the man], 'and I was afraid because I was naked, so I hid'. . . . God made leather garments for Adam and his wife and He clothed them.

בראשית פרק ב פסוק כה

ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

בראשית פרק ג

(א) והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה ה' אלקים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלקים לא תאכלו מכל עץ הגן: (ב) ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: (ג) ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו: (ד) ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתו: (ה) כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: (ו) ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: (ז) ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת: (ח) וישמעו את קול ה' אלקים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני ה' אלקים בתוך עץ הגן: (ט) ויקרא ה' אלקים אל האדם ויאמר לו איכה: (י) ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא: (כא) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם:

זוהר כרך א (בראשית) פרשת ויחי דף רכז עמוד א

תנינן ברזא דמתניתין מאי דכתיב (בראשית ג') וידעו כי ערומים הם ידיעה ידעי ממש דההוא לבושא דיקר דאתעביד מאינון יומין גרע מנייהו ולא אשתאר יומא מאינון לאתלבשא ביה

Bereshiet Rabbah 20

ויעש ה' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם בתורתו של ר"מ מצאו כתוב כתנות אור